

ДЕТСКО ЗНАМЕ

ГОДИНА II

КНИГА 5
ЯНУАРИ — 1936

ЗА РОЖДЕСТВО ХРИСОВО

Когато въ небето звездата изгрѣла —
огромна, невиждано-свѣтла и бѣла —
овчари въ полето я първи видѣли
и агънца мѣнички вкупомъ заблѣли.
А старитѣ учени книгитѣ взели
и въ тѣхъ за звездата незнайна прочели,
че тя е отъ Бога запалена горе
поличба небесна, водачка за хората
да знаятъ, че щомъ се яви и засвѣти,
родилъ се е младиятъ Царъ на царетѣ.
Че Той е Синъ Божи, отъ Бога изпратенъ
да учи човѣцитѣ тукъ на земята,
че трѣбва да бждатъ между си тѣ братя,
че равни предъ него сж бедни, богати,
тъй както единъ е за всички чудесенъ
баща и закрилникъ — Отецътъ небесенъ.
... И тръгнаха хора тогазъ следъ звездата
отъ бедни колиби и златни палати
да сложатъ подаръци царски въ нозетѣ
на новия, чудния Царъ на царетѣ.
А Него намѣрили — Царя, Синъ Божи —
въ колиба овчарска, на слама положенъ.
Но спрѣла надъ Него, звездата Му грѣбела
и ангели бѣли съ крилата Му вѣтели;
и сламата свѣтѣла, сякашъ отъ злато,
колибата станала царски палати —
и бедни, богати, и млади и стари
предъ Него положили своитѣ дари.

Е. Багряна